

ПРОТОКОЛ

№ 6

Днес 1.X.1966 г. в зала 119 се състоя художествен съвет при следния дневен ред:

1. Гледане на пиесата "Мигове от живота"
2. Обсъждане на пиесата.

На съвета присъствуваха: з.а. Мирослав Миндов, з.а. Кръстьо Мирски, Петър Марев, н.а. Ружа Делчева, з.х. Георги Каракашев, з.а. Лео Конфорти, з.а. Моис Бениеш, Петър Димитров, Енчо Халачев.

КРЪСТЬО МИРСКИ - Режисьорът съобщи, че не може да присъствува на художествения съвет. Отказва, защото по принцип не присъствува на съвети. Ние трябва спокойно да обсъдим спектакъла и да решим за неговото излизане пред публика.

ЛЕО КОНФОРТИ - Мисля, че се е получил спектакъл, с перспектива да стане още по-хубав. Добре е станало, актьорите се очертават. Мисля, че даже можем да се поздравим с едно хубаво представление. Ако може да се внуши на режисьора, в интерес на спектакъла, малко ритъма да се засили. Иначе, макар и веднаж прочетена пиесата, толкова ми е понятна атмосферата на този празен живот, че имам чувството, че много пъти съм я чел. Има много интересни неща, прекрасна е стаята на Кити. Ще имаме едно представление на ранга на нашия театър.

ПЕТЪР ДИМИТРОВ - Смятам като Лео, че представление ще стане сигурно, само трябва да се очисти от тази музика, защото на места текстът пропада. У Николай да се почистват малко номерата, у Кити трябва да има повече сантименталност, повече чувствител-

ност. У Рачко повече чистота, наивност, човешина. Той е един добряк, но с тези завъртвания прави впечатление на тарикат. Финалът ми се струва много силен, но когато се разбира кой е убиецът - малко се смачква. Костюмите са малко както в нашенска кръчма. Иначе образите израстват и ще се получи един много добър спектакъл.

РУЖА ДЕЛЧЕВА - Горещо съм на едно мнение. В нашия театър е много интересно да се постави такава пиеса и по такъв начин на водене на диалогът в съвременна динамична форма. Аз съм оптимист, в пиесата има атмосфера. Търсила се е една съвсем обикновена правда, необходимата яркост е още в туширана форма, затова на много места пропада, а трябва да се чуе какво говорят. Актьорите идват верни и правдиви, ще ми се да ги чуя. Ритмово някъде към средата се е получило едно разтягане. Има много добри актьорски постижения. Сърбов - много ярко ни убеждава в образа си. На Джина - повече да се чувства тая нега, силата на този спомен, който я е оставил чиста. Рачко го приемам, много е чаровен, трябва само да се поизчисти малко от паразитни тонове и движения. Раданов е добре. Финал няма, но въпреки това, на мен много ми въздейства, много ме впечатли, хвана ме за гърлото. Спектакълът ще стане много интересен, не хубав, а интересен. Актьорите са се вслушали в режисьора.

ПЕТЪР ДИМИТРОВ - До колко музиката отнема от текста личи в сцената на срещата между Чочо и Николина.

ЛЕО КОНФОРТИ - Самият Арса не е доволен от пълния синхрон между текст и музиката. Това е едно постижение за Апостол и Емил.

РУЖА ДЕЛЧЕВА - Заинтригуват те и държат в напрежение.

МОИС БЕНИЕШ - Гледах веднаж една репетиция и днес. Това е един спектакъл, който показва широките възможности на театъра. Получава се талантлива постановка и талантливо играят нашите актьори. Все пак тия нещастни хора остават с вкус към живота. Можеби някой ще каже засоциалните акценти, нотука има подтекст. Какъв живот, колко интересно е показан. Социалното е разкрито в общото течение, което си върви. Няма отвлечане на вниманието, всичко е свързано. За пропадането на текста режисьорът е казал, че това е негова грижа. Иначе е направено с много вкус, действия и без да има драматични сцени човек гледа и не може да се откъсне. Струва ми се, че той гони друго у Кити; без емоционални изживявания, на човек му е мъчно, а той си свирка. Николайчо - чудесен актьор, това мъничко човече, така много трогва... Има едно покриване, като неореалистичен филм. Това е един благороден хуманизъм. Приемам работата на режисьора.

РУЖА ДЕЛЧЕВА - Приемам костюма на Джина, но защо е това черно палто, много е траурно.

КАРАКАШЕВ - Той много пъти връща Наследникова и това са негови виждания за костюмите. Искам да кажа и нещо друго. Не е ли време вече опеката на режисьора да освободи малко актьорите. Харесва ми това, че той предварително знаеше какво прави и много целеустремено насочва всичко. Малко по-американски може би трябва да са костюмите.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ - Мисля, че спектакълът е интересен, но това не ни задължава като краен резултат. Има място за бележки. В последно действие, когато той свири на хармоничка е най-верният мо-

мент. Малко ми се струва, че актьорите са решени от действени задачи. Тази музика е промного и дава една монотонност. Актьорите играят в монотонна гама и от там идва илипсата на акцентите. Апостол е един от най-точните изпълнители. Някои актьори не са разбрали тази простота и отиват към опростяване. Струва ми се, че Рачко - блестящ актьор не е много за тази роля, измъчва се.

ЛЕО КОНФОРТИ - Струва ми се, че наистина от тази роля от друг актьор би могло да се получи нещо друго, но талантът на Рачко му помага да очарова със своята игра.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ - Това не пречи да се получи един много вълнуващ спектакъл.

ЛЕО КОНФОРТИ - За успеха на пиесата допринеся и това, че мъничките роли се изпълняват от актьори, а не от статисти.

МОИС БЕНИЕШ - Една такава малка роля допринеся за целия спектакъл.

ПЕТЪР МАРЕВ - Така се случи, може би защото е гост-режисьор, аз бях непрекъснато с него. Началните му мисли вдъхваха доверие, той избра това решение, за да zazвучи спектакълът съвсем реалистично, но тук там да има известни отклонения. Имаше много трудности, много напрежение. Аз бих помолил съветът да каже мнението си за Макарти и моряка. Аз също му обърнах внимание за туширането на музиката, че тя заглушава на много места, особено при монолога на Кити. Той също е на това мнение и постепенно намалява музиката. До този момент живях с един страх, но съм много доволен от мнението на съвета. Спектакълът е започнал да набъбва, а сега трябва да разцъвти. Основателна е забележката на другаря Каракашев, но това е недостатък на бързия темп на театъра. За 3 месеца - 5 премиери. Самият Арса казва "Защо ми е спектакъл на

премиерата, искам спектакъл една седмица преди". Споделям забележките направени от всички и трябва да си извадим една поука от този бърз темп на работа и да се получи сега вече едно успокояване. Тази пиеса е един успех за нашия театър, работена е по нов начин с едно съвременно усещане за театър. Все още съм малко резервиран, има известен страх дали в краткото време, което остава ще успеят да оправят всичките неща.

КРЪСТЬО МИРСКИ - Радостен съм, че съветът прие така спектакъла. У мен съществуваше едно недоверие. Там където се търси една максимална простота, да се търси една прозрачност. Много от вътрешната драма на героите не разбрах. Героите не бяха достатъчно прозрачни. Трябва когато се играе просто да се разбира всичко както при емоционалната игра. В делника трябва да виждаме човешката трагедия. Ролите не са добре разпределени. Рачко не е за тази роля, Макарти на Вачев не ме задоволяват. Това, което търся в целия спектакъл се получи в един миг, около убийството. Всичко зазвуча, без да губи от простотата си. Аз съм единственият, който изказва известно опасение, радвам се, че така добре се приема.

ЛЕО КОНФОРТИ - Държа непременно Васко Стойчев да бъде на премиерата, данните на другото момче не отговарят, няма рутината. Не може едно невзрачно същество да постави в шах толкова хора. Макар че Васил не е идеалното, то поне е приблизително и много по-удачен. Аз съм за Васил на всяка цена да влезе.

ПЕТЪР МАРЕВ - А какво ще кажете за Макарти. Режисьорът, въпреки че го прие е доста смутен и счита, че той не му носи тази идея и поставя въпроса да бъде сменен. В началните репетиции Вачев беше добре, но в последно време нищо не прави и трябва да си кажете мнението за смяната му, може би Кабакчиев на негово място.

ЛЕО КОНФОРТИ - Любчо ми каза да ви предам, че няма да може, защото е получил комплекс. Местят го от една пиеса в друга, смутен е и няма да може да излезе.

МИРОСЛАВ МИНДОВ - Макарти е най-важната личност в пиесата. Има ли Маккарти, има и пиеса. По важен е и от Джо.

ПЕТЪР МАРЕВ - Просто дето се казва експронтто някой трябва да влезе.

МИРОСЛАВ МИНДОВ - Това момче просто ни излъга. На вид интелектуалец, започна просто да говори, а сега изостава. Това е един докер, но от него се излъчва сила, която завладява.

Няма нищо по-хубаво да се чуват добри оценки. Това, което видяхме все още не е на необходимата висота. Спектакълът е една импресия. Арса е търсил интелектуално съдържаност. Авторът търси сантименталното, а Арса отведнаж обръща всичкото 180°. Търси общото, цялостното въздействие на спектакъла. Струва ни се като че ли е равен, това се получава, защото преобладава музиката, тя мачка тези моменти, които ни се иска да изпълнат. Може би на някои критици и на част от публиката пиесата няма да се хареса. Но ако искаме да видим героите по-ярко и силно очертани, няма да се получи това, което Арса е замислил. Така буквално се пренасяме при тези хора, които на пръв поглед са спокойни, а при тях има много силни изживявания. Мен ми се струва, че ние трябва много деликатно да му внушим някои неща, макар че той не се вслушва. Той е като диригент и може би в последния момент ще направи тези промени, които са необходими. Всъщност тази полифония, за която сме чели толкова много е именно това. Очакваме едно, искаме едно, а се получава друго. Считате ли, при това положение, че е необходимо да се свиква отново художествен съвет - не.

ГЕОРГИ КАРАКАШЕВ - Искам да направя още една забележка, дали трябва костюмите да се дават в последния момент, необходимо е те да се дават много по-рано, актьорите да свикнат с тях, те дават облика на ролята.